

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη αποδεδειγμένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2024.07.25 09:56:55 EEST, Ο Γραμματέας: EVANGELIA MARAGKAKI

Αριθμός Αποφάσεως 4206/2024

Αρ. εκθ. κατ. 112585/11224/2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Σταματία Μητσοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, βάσει κλήρωσης, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 3 Ιουλίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : του κατοίκου
με ΑΦΜ η οποία
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Ευστρατίου Νικολακέα (ΑΜ 24698 ΔΣΑ), ο οποίος προσκόμισε το με αριθμό Π5175247/03-07-2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ Αθηνών και κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΓΤΗΣΗ : ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στη

με Α.Φ.Μ.

και αρ. Γ.Ε.ΜΗ

εταιρείας Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις δυνάμει των διατάξεων του ν. 4354/2015 και της Πράξης 118/19-5-2017 της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως τροποποιήθηκε από την υπ' αριθ. 153/8-1-2019 πράξη, στην οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο
με έδρα στο

νομίμως εκπροσωπούμενης,
δυνάμει της από 18.06.2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων κατ' άρθρο 10 παρ. 14 του Ν. 3156/2003, της τελευταίας ως ειδικής διαδόχου της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

δυνάμει της από 30-4-2020 σύμβασης τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, όπως αυτή καταχωρήθηκε στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν. 3156/, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της

ο οποίος προσκόμισε το με αριθμό :

γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δ.Σ Αθηνών και κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 30-10-2023 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με αριθμ. εκθ. κατάθ.

και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 1-3-2024 και εξ αναβολής κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Με την υπό κρίση αίτηση η αιτούσα ζητεί να ανασταλεί η εκτέλεση της με αριθμό διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών καθώς και η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται σε βάρος της με βάση την κοινοποιηθείσα σ' αυτήν από 6-10-2023 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι επικυρωμένου αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της άνω διαταγής πληρωμής, με την οποία επιτάσσεται να καταβάλει στην καθ' ης, το ποσό των 26.170,26 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, και συνολικά το ποσό των 27.864,80 ευρώ για απαίτηση από την αναφερόμενη στην αίτηση σύμβαση πίστωσης με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσας νομότυπα κι εμπρόθεσμα ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου από 30-10-2023 και με αρ. κατ.

ανακοπής της κατά της εν λόγω διαταγής πληρωμής και της εκτελεστικής διαδικασίας, σύμφωνα με τα άρθρα 632 παρ. 1 και 933 του ΚΠολΔ, η οποία πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει, επικαλούμενη επικείμενο κίνδυνο και συγκεκριμένα ανεπανόρθωτη βλάβη που θα υποστεί από την εκτέλεση αυτή. Τέλος, ζητεί να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη. Με τέτοιο περιεχόμενο και αιτήματα, στο δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης σωρεύονται, αφενός αίτηση αναστολής της εκτελεστότητας της διαταγής πληρωμής κατ' άρθρο 632 παρ. 3 ΚΠολΔ, αφετέρου αίτηση αναστολής της εκτέλεσης του άρθρου 938 ΚΠολΔ, όπως αυτό ισχύει μετά τον Ν. 4842/2021, οπότε και επανήλθε η δυνατότητα αναστολής της εκτέλεσης και επί έμμεσης εκτέλεσης, πλην περιορισμένα, ήτοι με τη σημαντική εξαίρεση της κατάσχεσης ακινήτων ή κινητών, υποκειμένων σε φθορά. Κατά τα εκτιθέμενα, άλλωστε, η επιταγή προς πληρωμή έχει επιδοθεί μετά την 01-01-2022, οπότε και άρχισε να ισχύει ο Ν. 4842/2021. Σημειωτέον ότι εν προκειμένω ζητείται η αναστολή της εκτελεστικής διαδικασίας, που άρχισε με την προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της ανακοπής επιταγή. Η αναστολή, δηλαδή, αφορά προδήλως στα λοιπά μέσα εκτέλεσης για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων (π.χ. κατάσχεση εις χείρας τρίτου, κατάσχεση ειδικών περιουσιακών στοιχείων, προσωπική κράτηση κ.λπ.), των οποίων ο επισπεύδων μπορεί ούτως ή άλλως να κάνει χρήση, ανεξαρτήτως της επιβολής και κατάσχεσης ακινήτου, στο μέτρο που διατηρείται σε ισχύ η επιταγή. Αντιθέτως, δεν αφορά και δεν θα μπορούσε να αφορά στην κατάσχεση ακινήτου (ΜΠρΑθ 937/2023 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ν. Νίκας, Δίκαιο

Αναγκαστικής Εκτελέσεως, τόμ. 1, 3η έκδ., 2023, §32, σ. 770, αρ. 2, sakoulas-on line). Ενόψει των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως και εν γένει παραδεκτώς φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατά την προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ ΚΠολΔ), και είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 632 παρ. 3, 938 παρ. 1 και 2 και 218 ΚΠολΔ, με τις ως άνω διευκρινίσεις ιδία ως προς το εύρος της κατ' άρθρο 938 ΚΠολΔ αναστολής, που δεν καταλαμβάνει την περίπτωση της κατάσχεσης ακινήτου, αλλά τις λοιπές περιπτώσεις (πχ κατάσχεση εις χείρας τρίτου). Ως νόμω αβάσιμο, άλλωστε, πρέπει να απορριφθεί και το αίτημα επιβολής σε βάρος της καθ' ης των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, διότι, σύμφωνα με το άρθρο 84 παρ. 2 του Κώδικα Δικηγόρων (Ν.4194/2013, ως ισχύει), επί αίτησης χορήγησης αναστολής εκτέλεσης, τα δικαστικά έξοδα του καθ' ου επιδικάζονται πάντοτε σε βάρος του αιτούντος. Εφόσον, δε, η ανωτέρω 30-10-2023 και με αρ. κατ. ανακοπή έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 632 παρ. 2 και 934 παρ. 1^α ΚΠολΔ (βλ. την υπ' αριθμ. έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Πειραιώς με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών), περί την επίδοση της ανακοπής στην νυν καθ' ης, σε συνδ. με την από 09-10-2023 επισημείωση του δικαστικού επιμελητή στο σώμα της ανακοπτόμενης διατάγης πληρωμής που επιδόθηκε στην αιτούσα μετά της προσβαλλόμενης από 06-10-2023 επιταγής προς πληρωμή), πρέπει η υπό κρίση αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της ανακοπής.

II. Με τον ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων κ.λπ.», εισήχθησαν στην ελληνική έννομη τάξη δύο διακριτά εταιρικά σχήματα οι «εταιρείες απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις» (ΕΑΑΔΠ) και οι «εταιρείες διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις» (ΕΔΑΔΠ), οι οποίες δραστηριοποιούνται υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος ενώ προβλέπονται δύο νέα συμβατικά μορφώματα: η σύμβαση πώλησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις και η σύμβαση διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Αμφότερα τα συμβατικά μορφώματα υπόκεινται σε σοβαρούς

περιορισμούς ως προς τον τύπο, τα πρόσωπα που δικαιούνται να συμβληθούν και το περιεχόμενό τους που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 3 του άνω ν. 4354/2015. Ειδικότερα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 β' του ν.4354/2015, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4643/2019, η μεταβίβαση απαιτήσεων από πιστώσεις και δάνεια που έχουν χορηγήσει ή χορηγούν πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα, μπορεί να λάβει χώρα μόνο λόγω πώλησης δυνάμει σχετικής έγγραφης συμφωνίας σύμφωνα και με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 3, αποκλειστικά προς αα) Ανώνυμες εταιρίες που σύμφωνα με το καταστατικό τους μπορούν να προβαίνουν σε απόκτηση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, εδρεύουν στην Ελλάδα και καταχωρίζονται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ), ββ) Εταιρίες που έχουν έδρα στον Ευρωπαϊκό Χώρο, που σύμφωνα με το καταστατικό τους μπορούν να προβαίνουν σε απόκτηση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γγ) Εταιρίες που έχουν έδρα σε τρίτες χώρες που σύμφωνα με το καταστατικό τους μπορούν να προβαίνουν σε απόκτηση απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις υπό την επιφύλαξη διατάξεων της ενωσιακής νομοθεσίας οι οποίες έχουν διακριτική ευχέρεια να εγκαθίστανται στην Ελλάδα μέσω υποκαταστήματος υπό την προϋπόθεση ότι η έδρα τους δεν βρίσκεται σε κράτος που έχει προνομιακό φορολογικό καθεστώς ή σε μη συνεργάσιμο κράτος Η πώληση και μεταβίβαση απαιτήσεων από συμβάσεις δανείων και πιστώσεων, που έχουν χορηγηθεί από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα ρυθμίζεται στο άρθρο 3 του ν. 4354/2015, και μπορεί να γίνει μόνον προς αδειοδοτημένη ΕΑΑΔΠ (Εταιρεία απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις) (ή ανάλογη αλλοδαπή εταιρεία που έχει εγκατασταθεί νόμιμα στην Ελλάδα, με τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 παρ. 1 β' περ. ββ' και γγ' Ν. 4354/2015) και διέπονται (όπως και στις περιπτώσεις της μεταβίβασης απαιτήσεων με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 του Ν. 3156/2003 για την τιτλοποίηση απαιτήσεων), η μεν πώληση από τις διατάξεις του άρθρου 513 επ. ΑΚ, η δε μεταβίβαση από τις διατάξεις των άρθρων 455 επ. ΑΚ (άρθρο 3 παρ. 1). Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 περ. γ' του ν. 4354/2015, η πώληση των παραπάνω απαιτήσεων είναι ισχυρή, μόνο εφόσον έχει υπογραφεί

συμφωνία ανάθεσης διαχείρισης μεταξύ εταιρίας απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις και εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων, που αδειοδοτείται και εποπτεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος τα δε δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παραγράφου αυτής. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβαση τους. Οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις. Το άρθρο 2 ν. 4354/2015 ορίζει ότι η διαχείριση απαιτήσεων από συμβάσεις δανείων ή/και πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί ή χορηγούνται από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα δύναται να ανατίθεται στις ΑΕΔΑΔΠ που προβλέπονται στο άρθρο 1 παρ. 1 περ. α' του ίδιου νόμου. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 4354/2015, η σύμβαση ανάθεσης διαχείρισης απαιτήσεων από συμβάσεις δανείων ή και πιστώσεων προς τις ΕΔΑΔΠ (Εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις) υπόκειται σε συστατικό έγγραφο τύπο και περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστο περιεχόμενο, τα ακόλουθα (α) τις προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης (β) τις πράξεις της διαχείρισης, οι οποίες μπορεί να συνίστανται ιδίως στη νομική και λογιστική παρακολούθηση, την είσπραξη, τη διενέργεια διαπραγματεύσεων με τους οφειλέτες των προς διαχείριση απαιτήσεων και τη σύναψη συμβάσεων συμβιβασμού κατά την έννοια των άρθρων 871-872 ΑΚ ή ρύθμισης και διακανονισμού οφειλών σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας όπως έχει θεσπισθεί με την υπ' αριθ. 116/25.8.2014 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013 και (γ) την καταβλητέα αμοιβή διαχείρισης η οποία σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να μετακυλίεται στον υπόχρεο καταβολής της απαίτησης. Επίσης σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του άνω νόμου 4354/2015, οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την

είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης. Η προβλεπόμενη από το άρθρο 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015 εξαιρετική νομιμοποίηση της εταιρείας διαχείρισης ως μη δικαιούχου διαδίκου, διευκολύνει τις εταιρίες απόκτησης οι οποίες συνήθως έχουν έδρα στην αλλοδαπή, καθώς απαλλάσσονται από το βάρος της διαχείρισης των απαιτήσεων αυτών και της επιμέλειας της δικαστικής επιδίωξής τους αφού αυτή ασκείται αποκλειστικά από τις εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων (άρθρο 1 στοιχ. γ' του ν. 4354/2015), χωρίς να βλάπτει τα ουσιαστικά δικαιώματα των δανειοληπτών - καταναλωτών, οι οποίοι ασκούν τα δικαιώματά τους ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων κατά εταιριών, οι οποίες έχουν λάβει ειδική άδεια από την Τράπεζα της Ελλάδος που έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και οι οποίες εδρεύουν στην Ελλάδα και λειτουργούν εντός ενός συγκεκριμένου - αυστηρού νομικού καθεστώτος εποπτευόμενες από την Τράπεζα της Ελλάδος. Από τη σύγκριση των προπαρατιθέμενων διατάξεων προκύπτει ότι αμφότεροι οι ως άνω νόμοι 3156/2003 και 4354/2015 έχουν παραπλήσιο αντικειμενικό πεδίο εφαρμογής καθώς και οι δύο καθορίζουν τις προϋποθέσεις για την μεταβίβαση - πώληση των απαιτήσεων (ειδικά δε στην περίπτωση του ν. 4354/2015 των τραπεζικών) από τους φορείς τους προς τρίτους με τη διαφοροποίηση ότι στην περίπτωση του ν. 3156/2003, μετά την πώληση ακολουθεί το στάδιο της έκδοσης ομολογιών (της τιτλοποίησης) και ρυθμίζουν τη διαχείριση και είσπραξη των απαιτήσεων αυτών από εταιρίες διαχείρισης. Ωστόσο ο ν. 4354/2015 περιέχει πληρέστερο ρυθμιστικό πλαίσιο για το καθεστώς λειτουργίας των εταιριών διαχείρισης τόσο στο πεδίο του ουσιαστικού, όσο και στο πεδίο του δικονομικού δικαίου. Όπως προεκτέθηκε, στην περίπτωση της μεταβίβασης απαιτήσεων με σκοπό την τιτλοποίηση σύμφωνα με το ν. 3156/2003, στο άρθρο 10 παρ. 14 αυτού ορίζεται ότι η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των τιτλοποιημένων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται

συμβατικά σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, στον ίδιο τον μεταβιβάζοντα ή σε τρίτο - εγγυητή με τις προϋποθέσεις που ειδικότερα ορίζονται σ' αυτή. Με τη διάταξη αυτή δεν παρέχεται ρητά στην εταιρία διαχείρισης η οποία, συμβαλλόμενη με την εταιρία απόκτησης αποκτά κατά το ουσιαστικό δίκαιο την εξουσία είσπραξης αλλότριας απαίτησης (της απαίτησης της εταιρίας απόκτησης), και η δικονομική εξουσία να εγείρει αγωγή και κάθε άλλο ένδικο βοήθημα για την είσπραξή της με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου, αιτούμενη έννομη προστασία στο όνομά της όπως ρητά προβλέπεται τούτο για τις εταιρίες διαχείρισης στην προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 4 του ν. 4354/2015, δυνάμει της οποίας ο νομοθέτης εξόπλισε τις εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων, στις οποίες ανατίθεται η διαχείριση απαιτήσεων, με βάση το νόμο αυτό, και με τη δικονομική εξουσία να ενεργούν, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, στο όνομά τους το σύνολο των αναγκαίων δικαστικών, αλλά και εξώδικων ενεργειών, προς είσπραξη των υπό την διαχείρισή τους απαιτήσεων. Ωστόσο, οι εταιρίες διαχείρισης που προβλέπονται στο άρθρο 2 ν. 4354/2015 υπάγονται σε μια ευρύτερη κατηγορία εταιριών διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις όπως είναι και εκείνες του ν. 3156/2003. Ως εκ τούτου η διαφορετική αντιμετώπιση των εταιριών διαχείρισης του ν. 3156/2003 από εκείνες του ν. 4354/2015 θα έχει ως συνέπεια λογική ανακολουθία στο εσωτερικό σύστημα του νόμου. Αυτό, άλλωστε, συνάγεται και από τη συστηματική ερμηνεία των ως άνω κανόνων δικαίου, οι οποίοι παρουσιάζουν νοηματική και λειτουργική συνοχή μεταξύ τους, αφού και οι δύο ρυθμίζουν τη διαχείριση και είσπραξη απαιτήσεων τρίτων. Επιπλέον στη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 δ' του ν. 4354/2015 ορίζεται ότι οι διατάξεις του δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων του ν. 3156/2003, ενώ και στην αιτιολογική έκθεση αυτού σημειώνεται ότι «παρέχονται στα πιστωτικά ιδρύματα τα θεσμικά εργαλεία αξιοποίησης του χαρτοφυλακίου τους καθώς θα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν είτε την εφαρμογή του νόμου περί τιτλοποίησης απαιτήσεων (ν. 3156/2003) είτε το θεσμικό πλαίσιο που προκρίνεται με το ν. 4354/2015». Κατόπιν των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι οι ανωτέρω δύο νόμοι θα πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να βρίσκονται σε αρμονία μεταξύ τους ανεξαρτήτως αν η απόκτηση

των απαιτήσεων από τις εταιρείες ειδικού σκοπού έγινε με τη διαδικασία της τιτλοποίησης και εκχώρησης βάσει του ν. 3156/2003 ή με τη διαδικασία της πώλησης βάσει του ν. 4354/2015. Επομένως επιβάλλεται μια ενιαία εφαρμογή του άρθρου 2 ν. 4354/2015, τόσο στις περιπτώσεις που η διαχείριση των απαιτήσεων έχει αναληφθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 14 του ν. 3156/2003, όσο και όταν έχει αναληφθεί με βάση τις διατάξεις του ν. 4354/2015, αφού έτσι εξυπηρετείται ο νομοθετικός σκοπός της διευκόλυνσης της διαχείρισης των απαιτήσεων και επιλύεται κατά τρόπο ενιαίο το ζήτημα της δικονομικής υπόστασης των εταιριών διαχείρισης απαιτήσεων, επιτυγχάνοντας έτσι την αρμονική ένταξη του ερμηνευόμενου ν. 3156/2003 στο σύστημα, χωρίς η προσέγγιση αυτή να επηρεάζεται από τις διαφορετικές συνθήκες κάτω από τις οποίες θεσπίστηκαν τα ως άνω δύο νομοθετήματα. Διαφορετική αντιμετώπιση των εταιριών διαχείρισης των δύο νομοθετημάτων θα ήταν αντίθετη προς την αρχή της ενότητας και ασφάλειας του δικαίου, η οποία απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 25 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος και επιβάλλει τη σαφήνεια και την προβλέψιμη εφαρμογή των εκάστοτε νομοθετικών ρυθμίσεων, η οποία πρέπει να τηρείται, ιδίως όταν πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές συνέπειες για τους ενδιαφερόμενους όπως οι προαναφερόμενες διατάξεις (βλ. ΟΛΑΠ 1/2023, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ για το επιμέρους ζήτημα της εφαρμογής της παρ. 4 του άρθρου 2 ν. 4354/2015 σε περίπτωση μεταβίβασης δανειακής απαίτησης λόγω τιτλοποίησης).

III. Περαιτέρω, οι λόγοι της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής μπορεί να συνίστανται σε άρνηση της συνδρομής των τυπικών προϋποθέσεων για την έγκυρη έκδοση αυτής, οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 623 – 630 ΚΠολΔ. Στις τυπικές προϋποθέσεις περιλαμβάνεται και η έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης του αιτούντος, καθώς και αναφοράς στην αίτηση και προσκόμισης των εγγράφων που θεμελιώνουν την ενεργητική νομιμοποίηση αυτού (αιτούντος την έκδοση διαταγής πληρωμής) σε χρόνο πριν από την έκδοση αυτής, σε περίπτωση που χώρησε μεταβολή ή διαδοχή στο πρόσωπο του αρχικού φορέα της ουσιαστικής έννομης σχέσης. Αν δεν συντρέχει η διαδικαστική

προϋπόθεση της ενεργητικής νομιμοποίησης του αιτούντος ο δικαστής οφείλει, κατ' άρθρο 628 ΚΠολΔ, να μην εκδώσει διαταγή πληρωμής, εάν δε, παρά την έλλειψη της διαδικαστικής αυτής προϋπόθεσης, εκδοθεί διαταγή πληρωμής, τότε αυτή ακυρώνεται ύστερα από ανακοπή του οφειλέτη κατά τα άρθρα 632 και 633 ΚΠολΔ. Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής για το λόγο αυτό απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού παραδεκτού (ΜΠρΑθ 4489/2023 ΤΝΠ sakkoulas-on line, ΜΠρΑθ 4485/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου με την ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, η οποία υπόκειται και στη ρύθμιση των άρθρων 583 επ. ΚΠολΔ, προβάλλονται λόγοι είτε κατά του κύρους της διαταγής πληρωμής για έλλειψη διαδικαστικής προϋπόθεσης, είτε κατά της ύπαρξης της απαίτησης. Κατά των λόγων της ανακοπής αυτής, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται, μπορεί να αμυνθεί, είτε αρνούμενος αυτούς, είτε με την προβολή αντενστάσεων κατ' αυτών (ΟΛΑΠ 10/1997 Δνη 1997, 768, ΑΠ 665/2006 Δνη 2006, 130, ΕφΘεσ 1374/2014, ΕφΑθ 1601/2003 ΝΟΜΟΣ).

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 925 παρ. 1 του ΚΠολΔ, ο καθολικός ή ειδικός διάδοχος του δικαιούχου οφείλει να κοινοποιήσει στον καθ' ου η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση και τα νομιμοποιούντα αυτόν έγγραφα. Η υποχρέωση αυτή επιβάλλεται τόσο για την έναρξη, όσο και για τη συνέχιση της υπό του δικαιοπαρόχου αρξαμένης εκτελέσεως, είναι δε ανεξάρτητη και πρέπει να γίνεται ακόμα και όταν ο καθ' ου η εκτέλεση έλαβε με άλλον τρόπο γνώση της διαδοχής (ΑΠ 1343/2022). Ως νομιμοποιούντα το διάδοχο έγγραφα νοούνται εκείνα μόνο τα έγγραφα, που αποδεικνύουν την συντέλεση της μεταβιβάσεως και στοιχειοθετούν τη νομιμοποίηση του επισπεύδοντος, τα οποία και πρέπει να κοινοποιούνται είτε αυτά είναι δημόσια, είτε ιδιωτικά. Αυτά πρέπει να κοινοποιούνται ως πρωτότυπα επίσημα έγγραφα, μη αρκούσης, της απλής μνείας τούτων στην επιταγή. Η παράβαση του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ συνεπάγεται ακυρότητα της εκτελέσεως ανεξαρτήτως βλάβης, δεδομένου ότι η φράση του νόμου "δεν μπορεί να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση" είναι ισοδύναμη με την απειλή ακυρότητας. Στην περίπτωση της ειδικής διαδοχής η ουσιαστικού δικαίου σύμβαση πρέπει να κοινοποιείται, διότι είναι απαραίτητη η αναγωγή στις επιμέρους συμφωνίες (λ.χ. της ειχωρήσεως),

ώστε να διαπιστωθεί ο φορέας του επίδικου δικαιώματος, που αποτελεί ουσιαστικό συστατικό στοιχείο της νομιμοποίησης, ενώ αντίθετα, στην περίπτωση της (οιονεί) καθολικής διαδοχής, όπως επί συγχωνεύσεως ανωνύμων εταιρειών, δεν υπάρχει ανάγκη για εξακρίβωση του φορέα συγκεκριμένων δικαιωμάτων της διαδοχής, αφού στην περίπτωση αυτή η περιουσία της απορροφώμενης εταιρείας μεταβαίνει ως σύνολο στην απορροφώσα εταιρεία, γι' αυτό και απαιτείται μόνον η συγκοινοποίηση της αποφάσεως του Υπουργού Αναπτύξεως, με την οποία εγκρίνεται η συγχώνευση, καθώς και η σχετική ανακοίνωση της καταχωρήσεως όλων των συγχωνευόμενων εταιρειών στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών (ΑΠ 280/2024, ΑΠ345/2006, δημοσιευμένες στη ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτούσα - ανακόπτουσα με τον πέμπτο λόγο της ανακοπής την έρευνα του οποίου παραδεκτώς προτάσσει το Δικαστήριο, μη δεσμευόμενο από τη σειρά προτεραιότητας που επιλέγει η αιτούσα - ανακόπτουσα (ΑΠ 696/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ισχυρίζεται ότι η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής μετά της παρά πόδας αυτής από 6-10-2023 συμπροσβαλλόμενης επιταγής τυγχάνουν ακυρωτές ένεκα διαδικαστικού απαραδέκτου και δη λόγω έλλειψης έγγραφης απόδειξης ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση της καθ' ης η αίτηση - επισπεύδουσας την εκτέλεση, διότι η τελευταία δεν συγκοινοποίησε μετά της συμπροσβαλλόμενης επιταγής έγγραφα, από τα οποία να αποδεικνύεται ότι μεταξύ των απαιτήσεων, των οποίων αυτή ανέλαβε τη διαχείριση, περιλαμβάνεται και η ένδικη, ώστε να προκύπτει η ενεργητική της νομιμοποίηση ως μη δικαιούχου διαδίκου στην υποβολή αίτησης για έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής και συνεπώς και για την συνέχιση επίσπευσης της αναγκαστικής εκτέλεσης. Με το ως άνω περιεχόμενο ο υπό κρίση λόγος ανακοπής είναι επαρκώς ορισμένος και νόμιμος ερειδόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στις ως άνω μείζονες σκέψεις και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται με επίκληση από τους διαδίκους, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Κατόπιν

αίτησης της Alpha Τράπεζας εκδόθηκε η ανακοπτόμενη υπ' αριθμ. 28.626/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκε η αιτούσα να καταβάλει το ποσό των 26.170,26 ευρώ, εντόκως, καθώς και δικαστική δαπάνη ποσού 445,00 ευρώ. Όπως αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής και στην αίτηση επί της οποίας αυτή εκδόθηκε, η ένδικη απαίτηση προέρχεται από την υπ' αριθμ. 113206/20-02-2008 σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεο) λογαριασμό, με την οποία ανοίχτηκε πίστωση υπέρ της αιτούσας με όριο το ποσό των 20.000,00 ευρώ, σύμβαση την οποία η Τράπεζα κατήγγειλε στις 07-02-2013 (κοινοποιούμενης της εξώδικης καταγγελίας στις 06-03-2013), με χρεωστικό υπόλοιπο 26.170,26 ευρώ. Την απαίτηση αυτή, δυνάμει της από 30-04-2020 Σύμβασης Πώλησης και Μεταβίβασης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων, η πιστούχος μεταβίβασε στην εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία

Η τελευταία ανέθεσε τη διαχείριση της απαίτησης αρχικά στην » δυνάμει της από 30-04-2020 σύμβασης διαχείρισης και εν συνεχεία στην καθ' ης δυνάμει του από 18-06-2021 ιδιωτικού συμφωνητικού διαχείρισης απαιτήσεων. Προσέτι, δε, στις 09-10-2023 η καθ' ης η αίτηση, με την προαναφερόμενη ιδιότητά της, επέδωσε στην νυν αιτούσα αντίγραφο από πρώτο απόγραφο εκτελεστό της πιο πάνω διαταγής πληρωμής με την από 06-10-2023 επιταγή προς εκτέλεση για το συνολικό επιτασσόμενο ποσό των 27.864,80 ευρώ. Περαιτέρω, από την επισκόπηση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής μετά της παρά πόδας αυτής από 06-10-2023 συμπροσβαλλόμενης επιταγής προς εκτέλεση, προκύπτει ότι η καθ' ης επισύναψε στην εν λόγω επιταγή επικυρωμένα αντίγραφα από : α) την με αρ. πρωτ. 161/30-04-2020 δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τόμος 11, αρ. 109) περίληψης της από 30-04-2020 σύμβασης εκχώρησης τιτλοποιούμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 10 του ν. 3156/2003, με την οποία συμφωνήθηκε η πώληση και η μεταβίβαση των απαιτήσεων της «Alpha Τράπεζας» στην αποκτώσα Εταιρία Ειδικού Σκοπού

και το διακριτικό τίτλο

· (καθ' ης η αίτηση), β) την με αρ. πρωτ. 162/30-04-2020

δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τόμος 11, αρ. 110) περίληψης της από 30-04-2020 Σύμβασης Διαχείρισης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων, με την οποία η αποκτώσα Εταιρία Ειδικού Σκοπού

ανέθεσε αρχικά τη διαχείριση των απαιτήσεων του ανωτέρω τιτλοποιημένου χαρτοφυλακίου απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στην γ) ακριβές αντίγραφο από το Ενεχυροφυλακείο Αθηνών αποσπάσματος των στοιχείων των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων που επισυνάφθηκαν ως παράρτημα στην αρ. πρωτ. 161/2020 περίληψη, από τα οποία αποδεδεικνύεται η εκχώρηση των απαιτήσεων εκ της επίδικης σύμβασης, δ) το υπ' αριθ. 44/960/30-04-2020 ειδικό πληρεξούσιο του συμβολαιογράφου Αθηνών , ε) την υπ' αριθ. πρωτ. 45089/16-04-2021 απόφαση της Δ/σης Εταιρειών του Υπουργείου Ανάπτυξης έγκρισης της διάσπασης της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

και αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. η Διασπώμενη) δι' απόσχισης του κλάδου τραπεζικής δραστηριότητας της με σύσταση νέας εταιρείας πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία » (η «Επωφελούμενη») καθώς και του καταστατικού της «Επωφελούμενης» εταιρείας, στ) την υπ' αριθ. πρωτ. 45116/16-04-2021 ανακοίνωση της Δ/σης Εταιρειών του Υπουργείου Ανάπτυξης καταχώρισης στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο και δημοσίευσης στο διαδικτυακό τόπο του Γ.Ε.ΜΗ. στοιχείων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

και αριθμό ΓΕΜΗ την υπ' αριθ. πρωτ. 45123/16-04-2021 ανακοίνωση της Δ/σης εταιρειών του Υπουργείου Ανάπτυξης καταχώρισης στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο και δημοσίευσης στο διαδικτυακό τόπο του Γ.Ε.ΜΗ. στοιχείων της νεοσυσταθείσας ανώνυμης εταιρείας – πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία

, η) την υπ' αριθ. πρωτ. 103127/2-10-2020 ανακοίνωση της Δ/σης Εταιρειών του Υπουργείου Ανάπτυξης καταχώρισης στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο και δημοσίευσης στο διαδικτυακό τόπο του Γ.Ε.ΜΗ. στοιχείων της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

θ) την με αρ. πρωτ. 129/20-04-2021 δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο

Αθηνών (τόμος 12 αρ. 119) τροποποίησης της παραγράφου Α) 1. (1) του με αριθμό πρωτοκόλλου 161/30-04-2020 Εντύπου Δημοσίευσης Συμβάσεων του Άρθρου 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003, όπως έχει τροποποιηθεί, ι) την με αριθ. πρωτ. 130/20-04-2021 δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τόμος 12 αρ. 120), τροποποίησης της παρ. Β) 1. Β του με αριθμό πρωτοκόλλου 162/30-04-2020 Εντύπου Δημοσίευσης του Άρθρου 10 παρ. 14 και 16 του Ν. 3156/2003, όπως έχει τροποποιηθεί, ια) το υπ' αριθ. 45896/19-04-2021 ειδικό πληρεξούσιο του συμβολαιογράφου Αθηνών , ιβ) το ιδιωτικό συμφωνητικό διαχείρισης απαιτήσεων με ημερομηνία 18-06-2021 δια του οποίου η εταιρεία ειδικού σκοπού τιτλοποίησης με την επωνυμία

----- ανέθεσε την διαχείριση των απαιτήσεων της στην καθ' ης η αίτηση, ιγ) την με αρ. πρωτ. 208/22-06-2021 δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τόμος 12, αρ. 198), περίληψης του από 18-06-2021 ιδιωτικού συμφωνητικού διαχείρισης απαιτήσεων, ιδ) το υπ' αριθ. 46.041/15-06-2021 ειδικό πληρεξούσιο του συμβολαιογράφου Αθηνών ε) το υπ' αριθ. 93.294 ειδικό πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου Αθηνών

ιστ) το από 10-04-2023 ιδιωτικό συμφωνητικό διαχείρισης απαιτήσεως το οποίο συνήφθη μεταξύ της εταιρείας με την επωνυμία

----- > και της καθ' ης και ιζ) την με αρ. πρωτ. 244/11-04-2023 δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τ. 16, αρ. 17) περίληψης του από 10-04-2023 ιδιωτικού συμφωνητικού διαχείρισης απαιτήσεων μεταξύ της εταιρείας με την επωνυμία

----- και της καθ' ης. Ωστόσο, από τα ανωτέρω προσκομισθέντα κατά την έκδοση της διαταγής πληρωμής έγγραφα και κατά την επίδοση της παρά πόδας αυτής από 06-10-2023 συμπροσβαλλόμενης επιταγής προς εκτέλεση και δη από τα υπό στοιχ. α), β), ιβ), ιστ), ιζ.) έγγραφα ουδόλως προκύπτει ότι μεταξύ των συμβάσεων των οποίων τη διαχείριση ανέλαβε από την εταιρία ειδικού σκοπού

----- η καθ' ης η αίτηση και επισπεύδουσα την εκτέλεση περιλαμβάνεται και η επίδικη σύμβαση πίστωσης καταρτισθείσα ανάμεσα στην αρχική δικαιούχο -----» και την αιτούσα. Συγκεκριμένα, από τα

έγγραφα αυτά προκύπτει ότι μεταξύ της ως άνω εταιρείας ειδικού σκοπού και της καθ' ης καταρτίστηκε σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων κατ' άρθρο 10 παρ. 14 και 16 ν. 3156/2003 και ότι η τελευταία ανέλαβε τη διαχείριση απαιτήσεων του χαρτοφυλακίου απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις που αποκτήθηκαν από την ως άνω εταιρία ειδικού σκοπού δυνάμει της από 30-04-2020 τιτλοποίησης απαιτήσεων, χωρίς όμως να γίνεται οποιαδήποτε συγκεκριμένη αναφορά στην επίδικη σύμβαση πίστωσης, σε αντίθεση π.χ. με το επίσης προσκομισθέν αντίγραφο εκτύπωσης ενημέρωσης δημοσίων βιβλίων με τιτλοποιημένα δάνεια στο οποίο έχει αποτυπωθεί η απαίτηση κατά της αιτούσας (με αναφορά στο όνομά της, στον αριθμό και στον τύπο της σύμβασης και τον αριθμό λογαριασμού) που ως παράρτημα προσαρτάται στην υπ' αριθ. 161/2020 περίληψη. Ενώ, δηλαδή, αποδεικνύεται από τα προσκομισθέντα έγγραφα ότι η επίδικη απαίτηση πράγματι μεταβιβάστηκε στην εν λόγω αλλοδαπή εταιρία ειδικού σκοπού, δεν συμβαίνει το ίδιο για το ότι η καθ' ης ανέλαβε τη διαχείριση αυτής και συνεπώς ελλείπει, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη μείζονα σκέψη, η απαιτούμενη για την συνέχιση επίσπευσης κατ' άρθρο 925 ΚΠολΔ της προσβαλλόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης επί τη βάση της επίδικης διαταγής πληρωμής διαδικαστική προϋπόθεση απόδειξης της ενεργητικής νομιμοποίησης της καθ' ης και επισπεύδουσας την εκτέλεση επί τη βάση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής μετά της συγκοινοποιούμενης από 6-10-2023 επιταγής προς εκτέλεση. Εξάλλου, από την προσκομισθείσα υπ' αριθ. πρωτ. 244/11-04-2023 δημοσίευση στο Ένεχυροφυλακείο Αθηνών (τ. 16, αρ. 17) περίληψης του από 10-04-2023 ιδιωτικού συμφωνητικού διαχείρισης απαιτήσεων που συνήφθη μεταξύ της εταιρείας με την επωνυμία

και της καθ' ης προκύπτει ότι δεν αναφέρονται στη σύμβαση διαχείρισης οι προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης το οποίο θα έπρεπε να αναφέρεται στο χωρίο της περίληψης «στ. λοιποί ουσιώδεις όροι», αν στη σύμβαση περιλαμβανόταν κατάλογος. Η ως άνω παράλειψη, συνιστά μη τήρηση του νόμιμου συστατικού τύπου ως προς το ουσιώδες ελάχιστο περιεχόμενο της από 10-04-2023 σύμβασης διαχείρισης για την οποία τυγχάνει ευθείας εφαρμογής

το άρθρο 2 ν. 4354/2015, η παρ. 2 του οποίου ορίζει ότι η σύμβαση ανάθεσης διαχείρισης προς τις ΕΔΑΔΠ (Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις) υπόκειται σε συστατικό έγγραφο τύπο και περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστο περιεχόμενο : (α) τις προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης, (β) τις πράξεις της διαχείρισης και (γ) την καταβλητέα αμοιβή διαχείρισης (ΜΠρΑθ 4489/2023 ό.π.). Ειδικότερα, ναι μεν η μεταβίβαση της ένδυσης απαίτησης έλαβε χώρα λόγω τιτλοποίησης κατ' άρθρο 10 παρ. 1 ν. 3156/2003, και για τη διαχείριση αυτής τα μέρη επικαλέστηκαν την παρ. 14 του άρθρου 10 ν. 3156/2003, πλην όμως η καθ' ης είναι ΑΕΔΑΔΠ, που έχει συσταθεί με βάση τον ν. 4354/2015, όπως προκύπτει από το ως άνω από 10-04-2023 ιδιωτικό συμφωνητικό διαχείρισης απαιτήσεων. Αλλά και στο εισαγωγικό τμήμα του κατατεθειμένου ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου σημειώματος της, αναφέρεται ότι η καθ' ης ενεργεί εν προκειμένω ως διαχειρίστρια κατά τις διατάξεις του ν. 4354/2015. Επομένως, προκειμένου η εν λόγω εταιρεία να έχει τη δικονομική δυνατότητα να καταθέτει αιτήσεις για έκδοση διαταγών πληρωμής και να επισπεύδει όπως εν προκειμένω αναγκαστική εκτέλεση δύναμι και κατ' επίκληση της παρ. 4 του άρθρου 2 ν. 4354/2015, απαιτείται να πληρούνται οι προϋποθέσεις ολόκληρου του άρθρου αυτού, συμπεριλαμβανομένης και της παρ. 2 του ιδίου άρθρου. Τούτο επιβάλλει η ασφάλεια δικαίου, που επιτάσσει, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αριθ. (Ι) μείζονα σκέψη της παρούσας την ενιαία εφαρμογή του άρθρου 2 ν. 4354/2015, τόσο στις περιπτώσεις που η διαχείριση των απαιτήσεων έχει αναληφθεί με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 14 του ν. 3156/2003, όσο και όταν έχει αναληφθεί με βάση τις διατάξεις του ν. 4354/2015, αλλά και η ασφάλεια των συναλλαγών, αφού ο δανειολήπτης πρέπει να γνωρίζει ανά πάσα στιγμή τόσο το πρόσωπο του δανειστή της απαίτησης όσο και το πρόσωπο του εγκατεστημένου στην Ελλάδα διαχειριστή που δύναται να την εισπράξει, ακόμη και αναγκαστικά, πληροφορία εξ ίσου (ή και περισσότερο) σημαντική. Υπό το πρίσμα όλων των ανωτέρω εκτεθέντων, και με δεδομένο ότι δεν προσδιορίζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο η ως άνω σύμβαση διαχείρισης, η τελευταία δεν είναι ικανή ώστε να αποδείξει την ενεργητική νομιμοποίηση της καθ' ης για την έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής

πληρωμής και τη συνακόλουθη επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στην υπό στοιχείο (III) μείζονα σκέψη. Εξ αυτού του λόγου, πιθανολογείται η ευδοκίμηση του πέμπτου τουλάχιστον κατά το πρώτο σκέλος του λόγου της από 30-10-2023 και υπ' αριθ. κατ. δικ.

ανακοπής, καθόσον, κατά την συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης από την καθ' ης επί τη βάσει της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής μετά της συγκοινοποιούμενης επιταγής προς εκτέλεση, δεν συνέτρεχε η κατ' άρθρο 925 ΚΠολΔ προϋπόθεση της έγγραφης και πλήρους απόδειξης της ενεργητικής νομιμοποίησης της καθ' ης η αίτηση, και τυγχάνει, για τον λόγο αυτόν, ακυρωτέα η παρά πόδας της υπ' αριθ. 28626/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών από 06-10-2023 επιταγή προς πληρωμή. Εξάλλου, συντρέχει και το στοιχείο της ανεπανόρθωτης βλάβης της αιτούσας, αφού από την εκτελεστότητα του τίτλου και την έναρξη της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης εις βάρος της, αυτή κινδυνεύει να καταβάλει την οφειλή της (εκουσίως ή αναγκαστικά) χωρίς να πιθανολογείται ότι έχει νόμιμη προς τούτο υποχρέωση, απορριπτομένου του ισχυρισμού της καθ' ης περί μη συνδρομής του στοιχείου της ανεπανόρθωτης βλάβης. Πρέπει, επομένως, η αίτηση να γίνει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα και να διαταχθεί η αναστολή εκτέλεσης : α) της υπ' αριθ.

διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται με την από 06-10-2023 επιταγή προς εκτέλεση κάτωθι του επικυρωμένου αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της από 30-10-2023 και υπ' αριθ. κατ. δικ.

ανακοπής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης πρέπει να επιβληθούν εις βάρος της αιτούσας, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

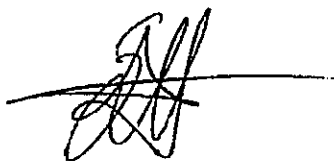
ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση : α) της υπ' αριθ. διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται με την από 06-10-2023 επιταγή προς εκτέλεση κάτωθι του επικυρωμένου αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί της από 30-10-2023 και υπ' αριθ. κατ. δικ. ανακοπής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την αιτούσα στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της καθ' ης, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 24 Ιουλίου 2024 με απόντες τους διαδίκους και παρουσία της γραμματέως.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

Χαπενή Μαρίαίω2
